

30 septembrie — 6 octombrie

Apostolul Pavel în Roma

Textul de memorat: „*Mai întâi mulțumesc Dumnezeului meu, prin Isus Hristos, pentru voi toți, căci credința voastră este vestită în toată lumea.*” (Romani 1:8)

În studiul Epistolei către romani este important să înțelegem contextul istoric al cărții. Contextul este întotdeauna esențial pentru înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu. Avem nevoie de informații despre problemele care sunt abordate. Pavel s-a adresat unui grup anume de creștini, într-un timp anume și dintr-un motiv anume. Înțelegerea acestui motiv ne va fi foarte utilă în acest studiu.

Așadar, să ne întoarcem în timp! Să mergem, în imaginația noastră, în Roma primului secol, să devenim membri ai bisericii de acolo și, din această postură, să-l ascultăm pe Pavel și cuvintele pe care Duhul Sfânt i le-a dat să le transmită credincioșilor din Roma.

Dar, cu toate că problemele tratate de Pavel erau specifice aceluși timp și loc, principiile fundamentale (în acest caz, întrebarea *Cum este mântuit omul?*) sunt universale. Da, el s-a adresat unui anume grup de oameni și, da, când a scris epistola, a avut în minte un anumit motiv. Dar, după cum știm, câteva secole mai târziu, într-un cu totul alt timp și context, cuvintele scrise de el au fost pentru Martin Luther la fel de relevante ca pentru el. Și sunt relevante și pentru noi astăzi.

Duminică, 1 octombrie – Epistola apostolului Pavel

Romani 16:1,2 sugerează faptul că Pavel le-a scris romanilor pe când se afla în Chencrea, aproape de Corint, în Grecia. O dovadă este și menționarea Fiviei, o locuitoare a Corintului.

Stabilind localitățile de origine ale epistolelor Noului Testament, putem afla data scrierii. Pentru că Pavel a călătorit mult, dacă știm unde a fost într-o perioadă anume, vom avea un indiciu cu privire la data scrierii.

Apostolul Pavel a înființat biserica din Corint în a doua călătorie misionară (49-52 d.Hr.). În cea de a treia călătorie (53-58 d.Hr.), a fost din nou în Grecia (Faptele 18:1-18; 20:2,3), iar spre sfârșitul călătoriei a primit daruri pentru sfinții din Ierusalim (Romani 15:25,26). Prin urmare, este probabil ca Epistola către romani să fi fost scrisă în primele luni ale anului 58 d.Hr.

1. Ce alte biserici a vizitat Pavel în cea de a treia călătorie misionară a sa? Faptele 18:23

Ajungând în bisericile din Galatia, Pavel a descoperit că, în lipsa lui, niște învățători falși îi convinseseră pe membri să accepte circumcizia și să respecte legea lui Moise. De teamă că împotrivorii lui ar putea să ajungă la Roma înaintea sa, Pavel le-a scris romanilor pentru a împiedica o situație asemănătoare la Roma. Se crede că și Epistola către galateni a fost scrisă din Corint, când Pavel s-a aflat acolo în cea de a treia călătorie misionară, probabil la scurt timp după sosire.

„În Epistola sa către romani, Pavel a prezentat marile principii ale Evangheliei. El și-a expus poziția cu privire la întrebările care frământau bisericile iudaice, cum și cele dintre neamuri, și a arătat că nădejile și făgăduințele care aparținuseră cândva în mod deosebit iudeilor acum le erau oferite și neamurilor” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, pp. 273-274

Când studiem o carte a Bibliei, este important să știm de ce a fost scrisă, ce situație a avut în vedere. Ca să înțelegem Epistola către romani, este important să cunoaștem problemele care tulburau bisericile iudeilor și pe ale celor dintre neamuri. Studiul de săptămâna următoare se va ocupa de aceste probleme.

Ce fel de subiecte tulbură biserica ta în prezent? Amenințările vin mai mult din afară sau din interior? Ce

rol ai tu în aceste dezbateri? Cât de adesea te-ai întrebat care sunt rolul, poziția și atitudinea ta în dificultățile cu care vă confrunțați? De ce este așa de importantă această cercetare de sine?

Luni, 2 octombrie – Dorința lui Pavel de a ajunge la Roma

În general, cea mai eficientă cale de comunicare este cea directă, personală. Astăzi, putem comunica prin telefon, prin poșta electronică, prin mesaje SMS sau apel video, însă cea mai bună cale de comunicare rămâne cea față către față. De aceea Pavel i-a anunțat pe romani în epistola sa că intenționa să-i vadă personal. El a dorit să le facă cunoscută intenția sa de a-i vizita, precum și motivul vizitei.

2. Citește Romani 15:20-27. De ce spune Pavel că nu a reușit să ajungă în Roma până atunci? Ce l-a determinat să ia decizia de a merge acolo? Ce rol au avut misiunea și mărturisirea în luarea acestei decizii? Ce putem să învățăm despre misiune și despre mărturisire, din cuvintele lui de aici?

Marele misionar al neamurilor a simțit un îndemn continuu de a vesti Evanghelia în teritorii noi, lăsându-i pe ceilalți să lucreze în locurile unde Evanghelia fusese deja propovăduită. În acele zile, când creștinismul era la început și lucrătorii erau puțini, Pavel și-ar fi risipit energia misionară prețioasă dacă ar fi lucrat în zonele în care se pătrunsese deja. El a zis: „Și am căutat să vestesc Evanghelia acolo unde Hristos nu fusese vestit, ca să nu zidesc pe temelii puse de altul”, așa încât, „cei ce n-auziseră de El” să-L poată cunoaște (Romani 15:20,21).

Apostolul Pavel nu intenționa să se stabilească în Roma. Ținta lui era să evanghelizeze Spania. El spera să obțină ajutorul creștinilor din Roma pentru acest plan îndrăzneț.

3. Ce idee importantă și interesantă cu privire la iudei și neamuri exprimă Pavel în Romani 15:27?

Recitește Romani 15:20-27. Observă cât de mult și-a dorit Pavel să păstorească și să slujească. Pe tine ce te motivează să slujești?

Marti, 3 octombrie – Pavel ajunge la Roma

4. Cum a ajuns Pavel la Roma? Ce lecție ne putem însuși de aici cu privire la lucrurile neașteptate și nedorite cu care ne confruntăm atât de des în viață? Faptele 28:16

Da, Pavel a ajuns în final la Roma, doar că a ajuns în postura de deținut. Cât de des se întâmplă ca planurile noastre, chiar și cele mai bine intenționate, să nu se împlinească așa cum am anticipat și am sperat!

Pavel a ajuns la Ierusalim la sfârșitul celei de a treia călătorii misionare cu ajutoarele pentru săraci pe care le strânsese în comunitățile din Europa și Asia Mică. Mai departe însă s-a petrecut ceva la care nu se așteptase: a fost arestat și pus în lanțuri. După ce a fost ținut în închisoare timp de doi ani în Cezareea, a cerut să fie judecat de cezar. Aproximativ la trei ani după arestare, a ajuns la Roma, dar probabil că nu așa cum intenționase atunci când i-a scris bisericii din Roma, cu ani în urmă, despre planul lui de a o vizita.

5. Ce ne spun textele următoare despre timpul petrecut de Pavel la Roma? Ce lecție putem învăța de aici? Faptele 28:17-31

„Nu prin predicile lui Pavel, ci prin lanțurile sale a fost atrasă atenția curții asupra creștinismului. Ca întemnițat, el a sfărâmat din sufletele multora lanțurile care-i țineau în robia păcatului. Și aceasta nu era totul. El declară: «Cei mai mulți din frați, îmbărbătați de lanțurile mele, au și mai multă îndrăzneală să vestească fără teamă Cuvântul lui Dumnezeu» (Filipeni 1:14).” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 342

De câte ori a luat viața ta întorsături neașteptate, care, în cele din urmă, s-au dovedit a fi spre binele tău? (Vezi Fi li peni 1:12.) Cum pot și cum ar trebui să te ajute aceste experiențe să ai încredere că Dumnezeu are în grijă Sa lucrurile din care nu pare a ieși nici un bine?

Miercuri, 4 octombrie – „Sfinții din Roma”

6. Ce idei cu privire la adevăr, teologie și credință reies din salutul adresat de Pavel bisericii din Roma? Romani 1:7

Preaiubiți ai lui Dumnezeu. Deși este adevărat că Dumnezeu iubește lumea, El îi iubește într-un mod aparte pe aceia care L-au ales și care au răspuns la dragostea Sa. Vedem acest lucru în sfera omenească. Noi îi iubim în mod deosebit pe aceia care ne iubesc; în relația cu ei, simțămintele sunt reciproce. Dragostea cere un răspuns. Când răspunsul nu vine, exprimarea deplină a dragostei este limitată.

Chemați să fiți sfinți. În unele traduceri, expresia „să fiți” este scrisă cu italice, fiindcă a fost adăugată de traducători. Totuși, și fără a adăuga aceste cuvinte, sensul nu are de suferit. Dacă sunt omise, rămâne expresia „chemați sfinți”, adică „desemnați sfinți”.

Sfinți este traducerea termenului grecesc *hagioi*, care înseamnă literal „cei sfinți”. Sfânt înseamnă „consacrat”. Un sfânt este un om care a fost „pus deoparte” de Dumnezeu. Se poate să mai aibă o cale lungă de parcurs până la sfințire, dar faptul că L-a ales pe Hristos ca Domn îl desemnează ca sfânt, în sensul biblic al termenului.

7. Pavel spune că ei erau „chemați să fie sfinți” înseamnă aceasta că unii nu sunt chemați? Ce afirmații din Efeseni 1:4; Evrei 2:9 și 2 Petru 3:9 ne ajută să înțelegem ce vrea să spună Pavel?

Vestea cea mare a Evangheliei este că moartea lui Hristos este universal valabilă - El a murit pentru toți oamenii. Toți au fost chemați să fie mântuiți prin El, „chemați să fie sfinți” chiar înainte de întemeierea lumii. Intenția inițială a lui Dumnezeu a fost ca întreaga omenire să găsească mântuirea în Isus. Focul final al iadului a fost rânduit numai pentru Diavol și îngerii lui (Matei 25:41). Faptul că unii nu primesc darul nu scade valoarea darului, așa cum nici faptul că unii fac greva foamei într-o piață nu scade cu nimic valoarea bunurilor vândute acolo.

Dumnezeu te-a chemat, înainte de întemeierea lumii, să fii mântuit prin El. Există vreun lucru, oricât de mărunț, care te împiedică să accepți chemarea Sa?

Joi, 5 octombrie – Credincioșii din Roma

8. Pentru ce era cunoscută biserica din Roma? Romani 1:8

Nu se știe cum a fost înființată biserica din Roma. Tradiția conform căreia biserica a fost întemeiată de Petru sau de Pavel nu are baze istorice. Probabil că a fost înființată de unii dintre cei convertiți în Ziua Cincizecimii, în Ierusalim (Faptele 2), care după aceea au vizitat Roma ori s-au mutat acolo și și-au mărturisit credința în capitala lumii.

Este surprinzător faptul că biserica aceasta, pe care se pare că nu o vizitase niciun apostol, și-a câștigat atâta faimă în doar câteva decenii de la Ziua Cincizecimii. „În ciuda împotrivirii, la douăzeci de ani după răstignirea lui Hristos, în Roma era o biserică vie și serioasă. Biserica aceasta era puternică și zeloasă, iar Domnul lucra pentru ea.” - Comentariile lui Ellen G. White în *Comentariul biblic AZȘ*, voi. 6, p. 1067

„Credința” menționată aici include probabil și sensul mai larg de „credincioșie”, adică loialitate față de stilul nou de viață pe care îl descoperiseră în Hristos.

9. În ce cuvinte îi descrie Pavel pe credincioșii din Roma? Romani 15:14

Cele trei calități ale creștinilor romani pe care Pavel alege să le remarce sunt: bunătatea, cunoștința și sfătuirea.

1. „Plini de bunătate.” Ar spune oamenii lucrul acesta despre noi? Când se asociază cu noi, este atenția lor atrasă de faptul că suntem plini de bunătate?

2. „Plini de orice fel de cunoștință.” Biblia evidențiază repetat importanța iluminării, a informării și a cunoașterii. Creștinii sunt îndemnați să studieze Biblia și să ajungă buni cunoscători ai învățăturilor ei.

„Cuvintele «vă voi da o inimă nouă» înseamnă «vă voi da o minte nouă». O schimbare a inimii este însoțită întotdeauna de o convingere clară cu privire la datoria creștină, o înțelegere a adevărului.” - Ellen G. White, *My Life Today*, p. 24

3. „În stare să vă sfătuiți unii pe alții.” Nimeni nu poate progresa din punct de vedere spiritual, dacă este izolat de ceilalți credincioși. Trebuie să fim în stare să-i încurajăm pe ceilalți și, în același timp, avem nevoie să fim încurajați de ei.

Prin ce cuvinte ai descrie biserica ta? Pentru ce calități este ea cunoscută? Sau este ea cunoscută în vreun fel? Cum poți să contribui la îmbunătățirea situației?

Vineri, 6 octombrie – Un gând de încheiere

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Faptele apostolilor*; cap. „Mântuirea pentru iudei”, ed. 2014, pp. 273-274; *Mărturii*, vol. 5, cap. „Tainele Bibliei”, ed. 2016, p. 598.

„Mântuirea omenirii nu rezultă dintr-un plan divin ulterior sau o improvizație impusă de o întorsătură neașteptată a evenimentelor după apariția păcatului. Dimpotrivă, ea emană dintr-un plan divin pentru răscumpărarea omului, făcut înainte de întemeierea lumii acesteia (1 Corinteni 2:7; Efeseni 1:3,14; 2 Tesaloniceni 2:13,14) și își are rădăcina în dragostea veșnică a lui Dumnezeu pentru umanitate (Ieremia 31:3).

Planul acesta cuprinde eternitatea trecută, prezentul istoric și eternitatea viitoare. El include realități și binecuvântări precum alegerea și predestinarea de a fi poporul sfânt al lui Dumnezeu și de a purta asemănarea cu Hristos, răscumpărarea și iertarea, unirea tuturor lucrurilor în Hristos, sigilarea cu Duhul Sfânt, primirea moștenirii veșnice și glorificarea (Efeseni 1:3-14). În centrul planului se află suferința și moartea lui Isus, care nu au fost un accident al istoriei și nici produsul deciziei omenești, ci își au rădăcina în intenția lui Dumnezeu de a răscumpăra (Faptele 4:27,28). Isus a fost cu adevărat «Mielul care a fost junghiat de la întemeierea lumii» (Apocalipsa 13:8)” - *The Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, pp. 275-276.

BIBLIA ȘI CARTEA *PROFEȚI ȘI REGI* – STUDIU LA RÂND

Biblia: Ezechiel 2-8

1. Ce i-a dat Domnul lui Ezechiel să mănânce (în viziune) și ce gust avea?
2. Câte zile trebuia să poarte Ezechiel, în mod simbolic, nelegiuirea lui Israel și nelegiuirea lui Iuda?
3. Despre cine a profetizat Domnul că, în ziua nenorocirii, nu mai cunosc Legea și nu mai pot da sfaturi?
4. Ce i-a descoperit Domnul lui Ezechiel despre motivul pentru care cei șaptezeci de bătrâni ai lui Israel se închinau la idoli?

Profeți și regi, capitolul 40

5. Unde poate vedea cercetătorul Cuvântului lui Dumnezeu împlinirea literală a prorociilor dumnezeiești?